

Praha, 30. října 2023
Č.j.: ÚCK/228/2023

Vážení signatáři výzvy předsednictvu synodu a synodní radě ČCE ze dne 17. září 2023,

vnímáme vaše obavy a znepokojení. Snažíme se jim porozumět i v kontextu mnoha změn a nejistot v současném světě. Považujeme za důležité se setkávat a o svých obavách otevřeně hovořit. Avšak způsob, jakým svým obavám a znepokojení dáváte průchod v této své výzvě, vzbuzuje mnoho otázek.

Píšete, že odmítáte postoj, který „vše schvaluje a poselství Písma relativizuje“. Z čeho usuzujete, že synod tímto svým usnesením schvaluje „vše“? A co si pod tímto „vše“ máme představit? Schvaluje snad synod násilí? Lež? Křivdy na těch, kdo jsou diskriminováni, kdo jsou v menšině? Vše schvalující postoj vidíte v usnesení synodu, které umožňuje našim kazatelům žehnat homosexuálním svazkům. Považujeme to za přehnaný závěr. Zvláště když ani žehnání heterosexuálním svazkům v naší církvi není vše schvalující, nýbrž má svá pravidla a podmínky.

Co myslíte tím, že synodní usnesení „relativizuje“ poselství Písma, je „v rozporu s poselstvím Písma“ a Písmo „překrucuje“? Jsou to těžká obvinění. Ale z vaší výzvy není patrné, z čeho tak soudíte. Co je poselstvím Písma? Co je tím podstatným? Můžeme se shodnout na tom, že je to evangelium o Boží milosti, Kristově oběti a darech jeho Ducha? Můžeme se shodnout na tom, že všichni v rozhovoru s evangeliem hledáme a zvěstujeme živé slovo Boží pro náš dnešek? Stávalo se přece v dějinách církve, že biblické poselství promluvílo jinak, než jak bylo po dlouhé generace vnímáno. Jsme vděční za reformaci. A za rozhodnutí naší církve před 70 lety ordinovat ženy.

Usnesení synodu konstatuje, že je možné mít jiný názor na žehnání homosexuálním svazkům. Nikdo k tomu nemá být nucen. Synod respektuje svobodu a odpovědnost každého křesťana za jeho porozumění Písmu svatému. Synod respektuje i ty, kdo žehnat nechťejí. Můžete respektovat svobodu a odpovědnost těch, kdo se rozhodli pro žehnání, ačkoli jejich důvodům a motivacím v tuto chvíli třeba nerozumíte? Bylo by lépe se nejprve doptávat, naslouchat a mluvit spolu než přicházet hned s tak tvrdými, zraňujícími slovy soudu...

Z čeho usuzujete, že rozhodnutí synodu bylo „velmi unáhlené“? Vždyť v naší církvi vedeme rozhovor o našem vztahu ke gayům a lesbám už více než dvacet let. Máme k tomu řadu synodních usnesení, zveřejněna byla řada článků v našem časopise Český bratr. Náš synod v květnu 2022 vydal prohlášení [Žijeme spolu v jedné církvi](#). Celý tento stručný dokument stojí za přečtení. V tomto dokumentu se mj. praví: „Přejeme si, aby lidé s homosexuální orientací nacházeli v našich sborech domov a byli, tak jako všichni, přijímáni i se svými partnery a partnerkami.“ Jsou přijímáni, a i pro ně vyprošujeme při každých bohoslužbách Boží požehnání. Toto před více než rokem přijaté prohlášení nevzbudilo žádný masový nesouhlas. Usnesení, které nyní tak radikálně napadáte, tedy navazuje na usnesení několika předchozích synodů. I na letošním synodu předcházela tomuto rozhodnutí obsáhlá a důkladná diskuse.

Vyzýváte nás k tomu, abychom vyhlásili výroční den vzniku naší církve dnem pokání. Zajisté máme k pokání své důvody! Každý den. Jenže vzhledem k těm výtkám, jimiž jste řádně zvolené delegáty synodu a synodní radu zasypali, to vypadá, jako by se měl především kát ten, kdo je jiného názoru nežli vy. Za těchto okolností nemůžeme vaší výzvě vyhovět. Výzva, kterou jste podepsali, věru rozdělení církve nemírní ani nepomůže církev opět spojit.

Činit pokání je pro nás vzácným a milostiplným procesem. V postním období před velikonočními svátky, ve světle utrpení Kristových si necháme každý nasvítit svůj hřích, budeme zkoumat každý své svědomí... A teprve na této cestě ve společnosti Ukřižovaného a Vzkříšeného smíme nacházet jako církev (nejen ČCE) i svou vzájemnou blízkost a jednotu.

S vírou v pomoc Boží, s nadějí v podporu Ducha, s přáním Kristova pokoje nám všem,

Pavel Pokorný

Na vědomí předsednictvu 36. synodu